

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4600/2021
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Компанија „Дунав осигурање“ а.д.о. из Београда, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Пешић адвокат из ..., ради регресног потраживања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3317/17 од 05.09.2019. године, у седници већа одржаној 12.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3317/17 од 05.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 18612/11 од 10.03.2017. године, у првом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име регреса исплати износ од 835.150,00 динара са законском затезном каматом од 31.12.2010. године до исплате. У другом ставу изреке обавезан је тужилац да туженом, на име трошкова поступка исплати износ од 45.375,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3317/17 од 05.09.2019. године, у првом ставу изреке преиначена је првостепена пресуда у првом ставу изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име регреса исплати износ од 835.150,00 динара са законском затезном каматом од 31.12.2010. године до исплате. У другом ставу изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у другом ставу одлуке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 130.303,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Решењем РЗ 12/21 од 23.07.2021. године Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду да о ревизији туженог одлучи као о изузетно дозвољеној.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04,

111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11) и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) и нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку – прелазне и завршне одредбе, поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама тог закона („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09). Међутим, члан 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14) прописује да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања овог закона.

Другостепена пресуда против које је ревизија изјављена, донета је 05.09.2019. године, дакле после ступања на снагу новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14).

Тужба у овој правној ствари је поднета 01.09.2011. године, ради регресног потраживања, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 835.150,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена на основу члана 23. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић